

www.strik.rs

www.strik.rs

NASLOV ORIGINALA

Cláudia Tajés

A Vida Sexual da Mulher Feia

UREDNIKA

Ljubica Pupezin

NA KORICI

Nebojša Pejić, *Žena u suncokretima*

© 2005 by Cláudia Tajés

Published in agreement with Agência Riff, Rio de Janeiro

© 2017, ŠTRIK, za srpski jezik

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige
ne sme se umnožavati ni u kom obliku bez prethodne
dozvole izdavača ili vlasnika izdavačkih prava.

KLAUDIJA TAŽES

Seksualni život ružne žene

PREVEO S PORTUGALSKOG

Mladen Ćirić

Beograd, 2017.

*Posvećeno Mirijan Tažes,
jednoj lepoj ženi*

Sadržaj

1. Uvod	9
2. Osnovne postavke ružne žene	11
2.1. Ime	11
2.2. Odrastanje i vaspitanje	11
2.3. Psiha	14
3. Sazrevanje ružne žene	17
3.1. Samospoznaja	17
3.2. Prvi poljubac	23
3.3. Defloracija	25
4. Kratak istorijat ljubavnih veza ružne žene	29
4.1. Opšti pregled	29
4.2. Robson	32
4.3. Tjaražu	41
4.4. Augusto	54
4.5. Otelo	60
4.6. Neznamac broj jedan	72
4.7. Ziko	78
4.8. David	90
4.9. Neznamac broj dva	109
4.10. Roša	116
5. Zaključak	125
Izjave zahvalnosti	137
Beleška o prevodiocu	139

1. Uvod

Ja sam ona što kad prođe kancelarijom da bi otišla po kafu ili do aparata za fotokopiranje, čuje kako dvojica kolega kao bajagi tiho komentarišu: „Brate, je l' bi ti pre umro nego bio s ovom?“

Ja sam ona koju ljudi zovu *ružnom ženom*. Mislim, ne baš *previše ružnom*, više sam vrsta za koju neki tvrde da ipak ima svojih čari. Umorna sam već od čitanja o tome kako je Kleopatra bila izrazito ružna, ali je ipak zavela i Julija Cezara i Marka Antonija, kao i još stotine muškaraca koji su joj se dopali. Naravno, to što je bila kraljica svakako joj nije odmoglo u tome, naprotiv.

Kad firma na kraju godine pravi zabavu, sve devojke s posla dobiju simbolične nagrade: za najlepši osmeh, najizazovniji dekolte, najbolje noge i razna druga priznanja koja ama baš nikakve veze nemaju s trudom i radom – zavise samo od toga šta im je bog dodelio ili, eventualno, koliko se trudio nastavnik fizičkog – ali ja, međutim, nikada nisam dobila nikakvu nagradu. Zadovoljila bih se čak i priznanjem za najlepši vrat. Ili makar za najlepše uši. Priznanje za najlepši nos, doduše, nikada i ne bih mogla da

osvojim, jer je ovaj moj prevelik da bi danas bio društveno prihvatljiv kao lep. Drukčije bi možda bilo da sam živela u Kleopatrino vreme.

Ja sam ona što kad promeni frizuru ili obuče novu garderobu, to niko i ne primeti. Što se na žurkama pravi kao da igra s prijateljima, a u stvari igra sama. Malo vas bi, međutim, moglo da pomisli da bi mi sve to moglo poslužiti u naučne svrhe. Ali ja, naime, već neko vreme proučavam seksualni život ružne žene, što je tema koju, koliko je meni poznato, nisu obradili ni ženski časopisi, ni popodnevne emisije za domaćice ni knjige samopomoći.

Važno je da vam odmah naglasim da sam predmet istraživanja samo ja, iako su moji doživljaji, ovde opisani, veoma slični iskustvima drugih žena. Onih ružnih, naravno. O njihovim iskustvima odmalena slušam u porodici, saznajem u poverljivim razgovorima s prijateljicama, iz komentara koje sam čula usput i nehotice, ili pak namerno prisluškujući po toaletima, u gradskom prevozu, po kafićima, u razgovorima između mladih usamljenih devojaka i starijih, usedelica.

Naredna poglavlja govore o svemu tome i dovode me do zaključka koji ću izneti na kraju studije, a on ukratko glasi ovako: „Biti ružna žena nije samo estetska deformacija.”

Biti ružna žena jeste stanje duha.

2. Osnovne postavke ružne žene

2.1. IME

Roditelji tek rođene devojčice ne mogu ni da zamisle da će jednog dana ona izrasti u ružnu ženu. Ali možda imaju predosećaj, pa takvoj devojčici odmah daju ružno ime.

Nijedna ružna žena se ne zove Nikol, a retko koja će vam se odazvati na Žulija, Letisija, Barbara ili Jasmin. Umesto toga, među ružnima ima bezbroj Krizlejna, Rozi-nejdi, Grejselana, Klaudiomira i svih tih nakaradnih tvorovina koje spajaju dva, ili čak tri postojeća imena u neku novu, dosad neviđenu vlastitu imenicu.

Mene su prijavili pod imenom Žusijanara. Kad god bih se požalila majci na ime koje mi je dala, odvrtila bi:

– Ali nijedno drugo ime ne bi tako lepo išlo uz tebe!

2.2. ODRASTANJE I VASPITANJE

Započinjem ovo poglavlje zanemarujući svoje detinjstvo, jer se podrazumeva da je svako dete lepo, iako se s

tim ne bi složile moje kolege, prijatelji, rođaci, braća i sestre, roditelji. Moja baka po majci nije mogla da nahvali moju ljupkost, dok je u isto vreme kod drugih unuka hvatila lepotu. Danas to smatram utešnom nagradom, poput mog najvećeg školskog postignuća, kada sam proglašena za Mis simpatičnosti, što je kategorija u kojoj se mnogo više računa na sažaljenje žirija nego na attribute kandidatkinje.

Iz detinjstva sam ponela kilograme koji je trebalo da ostanu u parkovima i na igralištima gde sam skakala i trčala. Na njih su se samo nalepili i oni dobijeni tokom odrastanja. Mogu da kažem da sam od jedanaeste do šesnaeste godine mnogo više narasla u širinu nego u visinu, što je standard koji ću slediti i nadalje tokom života.

Moja koža, kosa, usne, noge, ništa od toga nikada nije ličilo na iste te delove tela koje odmalena viđam u reklamama za sapune, šampone i kreme. Čak i kada bih koristila proizvode iz reklama, nikada nisam uspela da poboljšam svoj izgled. Kosa mi je ostala neukrotiva, nastavila je da raste uvis i u stranu. Noge mi nisu postale duge i glatke. A moje grudi, koje su brzo dostigle nezgrapne razmere, u vreme kada silikon još nije vladao svetom kao danas, iz dana u dan trpele su sve veće posledice sile gravitacije. Ni moje bubuljice nisu nestale korišćenjem kreme za koje sam mislila da će me učiniti lepšom. Čak tvrdim da su se i povećale i postale otpornije na sve te pomade. Razvile su se u prave bubuljice-mutante, tako sam ih zvala.

Da bi slika bila potpuna, zavirimo i u moj orman, odraz mog tadašnjeg stila oblačenja, koji ama baš nikakve veze nije imao s modnim trendovima tog vremena. Odeća koju mi je majka birala mnogo bi bolje pristajala mojoj braći. Osim toga, svoju odeću su mi ustupale i starije rođake, pa sam uvek za modom kasnila tačno jednu jesen, zimu, proleće ili leto. Kad su žene nosile zvoncare, ja sam išla u ravnim pantalonama koje moja rođaka više nije htela da nosi. A kad bi devojke nosile mini-suknje, ja bih, kao neka okorela muslimanka, išla pokrivena do poda dugim suknjama iz prethodne sezone.

Moram da dodam i da za moj nakaradni stil nije bila presudna činjenica to što moja porodica, koja je pripadala radničkoj klasi, nije imala dovoljno sredstava, pa ni svesti, da mi omogući da se oblačim bolje. Sećam se devojke iz razreda, Andremara se zvala. Bila je ćerka bogatog preprodavca automobila. Uvek je nosila modele kojima sam se najviše divila. Ali bez obzira na tu očevu investiciju, odeća je samo naglašavala ružnoću zdepaste i niske devojke, kojoj su na garderobi sve drugarice iz razreda zavidele. A sve su bile lepše od nje, osim mene. Sve su, međutim, bile i siromašnije od nje.

Jednog dana, Andremara je u školu došla u širokom kombinezonu sličnom onom koji je nekoliko dana pre toga nosila glumica u popularnoj televizijskoj seriji. Tada su joj dali nadimak Jazavičar. Sve dok na kraju te godine nije napustila školu plaćući, drugačije je više nisu ni zvali.

2.3. PSIHA

Ružna žena je ona koja će se najbrže opustiti u bilo kojoj situaciji. Taj fenomen uočljiv na najrazličitijim okupljanjima, događajima, sastancima i društvenim dešavanjima, može se objasniti time što se ružna žena ponaša suprotno od normi koje nam danas nameću marketing i časopisi o poznatim ličnostima. Prosto, ružna žena ne mora da se opterećuje svojom pojavom.

Uzmimo za primer žurku.

Dok lepa žena dolazi na žurku okružena velom tajne, štedeći i osmehe i reči, ružna žena pokazuje svoje pravo lice odmah na ulazu, pozdravlja sve redom i smeši se svima, čak i momcima iz klupskog obezbeđenja. Mnogima od njih će dati i zagrljaj, bez obzira na to da li im je bliska ili ne, a otvoreno će pokazati i da ih ceni i smatra prijateljima, često im postavljajući pitanja za koja je ipak potrebno da se ljudi prethodno malo više zbliže.

Svaka ružna žena zabavlja se kao da joj je to poslednja žurka u životu.

Ružnoj ženi je na žurki zagarantovano mesto u grupicama devojaka koje nemaju para za ples, niti nadu da će ga do kraja žurke naći. Ružna žena se ne libi da sama zai-gra salsu, sambu, mambo, makarenu, aše, foro, frevo ili bilo koju drugu popularnu igru. Ona će privući u grupicu i druge ružne žene koje su do tog trenutka, zbog nekog razloga, sedele same.

Solidarnost je još jedna istaknuta odlika ove vrste.

Uvek spremna da pomogne, ružna žena popunjava svoje slobodno vreme obavljajući najrazličitije poslove za rođake, prijatelje, kolege, komšije i poznanike. Čeka u redovima za sve i svašta, plaća račune, obilazi bolesnike koje dotad nije nikad videla, rešava probleme u banci, zatim probleme s računima za vodu i struju, nosi odeću na hemijsko čišćenje, obuču na popravku, ide u kupovinu, ustupa svoje propusnice drugima, ide na bdenja i sahrane na kojima plače kao da je s pokojnikom bila nerazdvojna, podnosi zahteve za dokumenta, telefonira radi pribavljanja informacija i rezervacija, čak se i moli za druge i ispunjava njihove zavete date Bogu. Izuzev kada estetska katastrofa izazove ogromnu ogorčenost na sve i svakoga, ružnu ženu ljudi često nazivaju *predusretljivom*, *simpatičnom*, *osobom od poverenja*, *dobričinom*, *čovekom za primer* i *velikim prijateljem*.

